

"POKUD" V KŘESŤANSTVÍ

Oblíbená forma evangelizace vás vyzývá, abyste "jen věřili v Ježíše a byli spaseni" a "jednou spaseni, navždy spaseni". Tato forma kázání může být nebezpečně zavádějící, pokud není otázka důvěry v Ježíše pečlivěji definována.

Všichni se shodneme na tom, že spása je z milosti, ale abychom ji mohli přijmout, musíme věřit v bibličského Ježíše, Mesiáše, Krále Izraele a světa, a také musíme ve své víře vytrvat až do konce života (Mt 24:13). Abychom mohli věřit v Ježíše z Písma, musíme nejprve vědět něco o tom, kdo byl, co dělá nyní a co bude dělat v budoucnosti. Musíme pochopit evangelium tak, jak ho **hlásal Ježíš!** (viz Marek 1:14-15; Lukáš 4:43). Musíme pochopit, že Ježíš je zaslíbený Mesiáš, kterého Bůh plánoval poslat skrze narození z panny Marie - narození, které má původ v Duchu svatém, tedy v božské moci (Mt 1:20: "zplozený" v řeckém originále). Mesiáš je nejen ten, koho Bůh poslal, tj. pověřil, aby zemřel za hříchy světa; je také velebnězem všech křesťanů a budoucím Králem světa. Tuto informaci o Spasiteli musíme přijmout, abychom v něj mohli uvěřit tak, jak to žádá Bible. Proto je evangelium výzvou k víře v Království, v **nadcházející Boží vládě či říši**, a také v Ježíšovu smrt a vzkříšení. (Marek 1:15; Sk 8:12; 28:23, 31; Dan. 2:44; 7:27).

Podmínky spásy

Když nejprve pochopíme Ježíše, Mesiáše, a uvěříme v něj a v jeho učení, začneme být zachraňováni od všech falešných přesvědčení, která jsme dříve zastávali. Pak bychom měli být pokřtěni na znamení, že se chceme stát členy Boží rodiny a přijmout jeho Ducha. Můžeme si pak oddechnout s vědomím, že už nemáme co dělat? Zde přichází na řadu "pokud" křesťanství.

Po křtu jsme v jistém smyslu byli spaseni. To je však jen část příběhu. Ne vždy si uvědomujeme (kvůli nejasnému překladu v King James Version), že křesťan je ten, kdo **je zachraňován** a těší se na úplné spasení v budoucnosti. Z toho vyplývá, že nesmí být místo pro samolibost: "Kdo si myslí, že stojí, ať si dává pozor, aby nepadl" (1 Kor 10:12). Oblíbená představa, že po přijetí počátečního závazku neexistují žádné podmínky pro spasení, nemá oporu v novozákonních skutečnostech.

Slovo "pokud"

Slovo "pokud" je znakem podmínky. Pokud by Pavel učil, že spasení nelze odmítnout poté, co bylo původně uděleno, nemohl by použít slovo "pokud" tak, jak to udělal. V Koloským 1:21-23 uvádí velmi zajímavé tvrzení:

"Vy, kteří jste byli kdysi odcizeni, nepřátelé ve své mysli kvůli zlým skutkům, Ježíš vás nyní smířil v těle svého těla skrze smrt, aby vás představil svatě, bezúhonné a bez poskvrny - **POKUD ovšem setrváváte** ve víře, která je založená a pevná, a neodchýlíte se od naděje evangelia, které jste slyšeli."

Pavel jasně říká, že naději, kterou nabízí evangelium - naději na vzkříšení a vládu s Mesiášem v **jeho království**, až se vrátí - je nutné uchopit a držet se jí. To je podmínkou pro získání spásení. Spása je skutečně nabízena z milosti, ale je nutná naše spolupráce. Pavel říká totéž v 1. listu Korintským 15:1-2:

"Oznamuji vám, bratři a sestry, evangelium, které jsem vám zvěstoval, které jste také přijali a v němž nyní stojíte a jímž jste **zachraňováni - pokud se budete držet** poselství, které jsem vám zvěstoval jako evangelium."

Z toho jasně vyplývá, že vytrvalost v evangeliu je podmínkou získání konečné spásy. Skutečností obsažených v Dobré zprávě, včetně víry v osobu Mesiáše Ježíše, je třeba se pevně držet. To zahrnuje i naději na vládu s Kristem v Království. **Pavel vždy hlásal evangelium o Království (Skutky 20:25; 28:23, 31; srv. Sk. 8:12).**

Další "pokud" v Pavlovi

Ve třech dalších pasážích Pavel používá podobný jazyk. V 1. Tesalonickým 3:8 říká: "Nyní žijeme, **POKUD** pevně stojíte v Pánu." Z toho vyplývá, že bude velmi nešťastný, pokud tak neučiní! A opět ve 2. Timoteovi 2:12 je nejdůležitější pasáž, kterou Pavel napsal na samém konci své apoštolské kariéry: "**POKUD** tedy vytrváme, budeme s ním kralovat jako králové" - to znamená, že pokud úspěšně projdeme zkouškami tohoto života, budeme s ním kralovat v mesiášském království nadcházejícího věku. Totéž řekl Pavel trochu jinými slovy v Římanům 8,17: "**POKUD** s ním trpíme, budeme s ním oslaveni". Porovnáním Marka 10:37 a Matouše 20:21 zjistíte, že slovo "sláva" je jiným výrazem pro "Království".

Ve všech pasážích, které jsme citovali, **POKUD ukazují, jakou podmínku musí křesťané splnit, než budou moci definitivně vstoupit do Božího království, které se zjeví při druhém Kristově příchodu.** Spása je tedy v jistém smyslu minulostí: byli jsme zachráněni před světem, satanským systémem, který v současnosti ovládá všechny formy civilizace. Za druhé, ve velmi důležitém smyslu je spása **pokračujícím procesem** - jsme zachraňováni. 1. Korintským 1:18 hovoří o těch, kteří jsou "za-

"POKUD"

chraňování" (NASV), v kontrastu s ostatními, kteří hynou. Za třetí, spasení je budoucí událost, na kterou se máme těšit. Proto může Pavel říci: "Spasení je nám nyní blíže, než když jsme poprvé uvěřili" (Řím 13:11). Toto spasení k nám přichází pouze tehdy, **POKUD** se až do konce pevně držíme radostné zvěsti o přicházejícím Božím království a o věcech, které se týkají Ježíšova jména (Heb. 6:11).

Křesťanský život je závod

Křesťanský život je tedy správně přirovnáván k závodu. Na startovní čáře ještě nemáte vyhráno. Musíte vydržet a vytrvat, dokud nedorazíte do cíle. Na každého vítěze čeká odměna. Všichni musíme zá-

vod dokončit! Toho dosáhneme pouze díky Boží milosti, která působí v našich životech. Opět platí: "Spasení je **nám** nyní **blíže**, než když jsme uvěřili poprvé" (Řím 13:11). Musíme vytrvat, dokud k nám spása konečně nepřijde při vzkříšení, až se Ježíš vrátí, aby vládl v Jeruzalémě.

Marek 4:11-12 nám říká, že prvním krokem pro věřícího je inteligentní přijetí evangelia o Božím království (Mt 13:19). Pokání znamená litovat své slepoty vůči Ježíšovu evangeliu o Království. Ďábel se nám snaží zabránit uvěřit tomuto "slovu" o Království, "abychom **mu nemohli uvěřit a být spaseni**" (viz Lukáš 8:12).